

strakt Avislæsning —, udtalte dette meget ærede Medlem i sin Ordførertale følgende, som vi alle har godt af at høre: „Det er endogsaa Selvbetrægtninger, Skuen ind i sig selv, med dybe psykologiske Indblik. Der er en eneste Ting, jeg har savnet i al denne Selvbespejling, og det er Selvkritik. Den er sund og gavnlig ved mange Lejligheder“ — ja, det ærede Medlem har jo selv haft visse saadanne Lejligheder i de senere Aar. Efter Artikler i Pressen at dømme skal det ærede Medlem Hr. N. Neergaard under disse manende Ord have stirret stift paa Justitsministeren, en for øvrigt uovertruffen Præstation, da denne nød Arbejdets Glæde ovre i Ministeriet. Forskellige ærede Medlemmer har imidlertid senere, selvfølgelig glædestraalende, meddelt mig, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard netop sigtede til mig, og det er da naturligt, at jeg, selv om jeg føler mig stærkt trykket ved Situationen, fremsætter et Par Bemærkninger — i al Fredsommelighed; thi det ærede Medlem siger lidt senere, at man bør irritere saa lidt som muligt, og dette „man“ er netop socialdemokratiske Ministre. Maa jeg da sige til det ærede Medlem, at det har bedrøvet mig, at særlig han falder over mig, thi hele min Stræben gaar i Virkeligheden ud paa at opnaa en Del af den Handlekraft og eksplosive Energi, det Humør og den kaade Livsudfoldelse, som netop altid har udmærket det ærede Medlem siden April 1924. Overhovedet synes en stigende Livsudfoldelse og et ætsende Humør at være et Særkende for forhenværende Finansministre. Det er egentlig en ejendommelig Forskole, men saadan er det nu. Tænk blot paa det ærede Medlems Forgænger, der endnu op mod 80 Aar med en Ynglings Sprælskhed varetager endogsaa en Journalists anstrengende Gerning, ja, endogsaa paa en rent ud beundringsværdig Maade kan varetage Pressens Hovedopgave: „at bevare den passende og gavnlige Afstand til Sandheden“. Men hvorfor maa det kun være forhenværende Finansministre, der undertiden er lidt kaade, og hvorfor er det altid Skik herhjemme at søge at udviske de yngres Særpræg? Der er flere Arter af Personligheder. Der er dem med skarpe Kanter; der er dem, som er glatte som Aal, og der er dem, der forsvinder i en Taagebanke. Vorherre maa sikkert have haft sin ugrundelige Mening med alle disse Typer. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard var altsaa spydig, for øvrigt synes jeg, særlig i Anledning af den Selvironi, jeg har promeneret i et Par paradoksale Interviews. Han synes i denne Selvironi at se

en Mangel paa Selvkritik, mærkelig nok, al den Stund Selvironi netop er en fremtrædende Art af Selvkritik. Men naturligvis, Selvironi er et for Venstre saa fuldkommen fremmedartet Begreb, at der ikke er noget underligt i, at det ærede Medlem netop paa dette Punkt uundgaaeligt maa gøre sig skyldig i Begrebsforvirring. I øvrigt har jeg i Dage og Nætter ruget over, hvad det ærede Medlem sigtede til med Beskyldningen for manglende Selvkritik, og omsider er det gaaet op for mig. Det ærede Medlem sammenligner mig selvfølgelig med Venstres Justitsministre, jeg behøver jo ikke at nævne de forskellige Navne, de er brændt ind i Bevidsthederne, og jeg skal være den første til at indrømme, at min Smule Selvkritik paa forskellige og slet ikke uvæsentlige Omraader er af en ganske anden Art.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og det ærede Medlem Hr. Vesterager og maaske ogsaa andre ærede Medlemmer har omtalt Forslaget om Afvanding af Marsken ved Tønder. Der blev af den afgaaede Regering fremsat et Forslag om disse Forhold i sidste Rigsdagssamling, kort før den sluttede, det naaede ikke at blive færdigbehandlet i dette høje Ting. Jeg har derfor personlig undersøgt disse Forhold nede i Sønderjylland for at sætte mig ind i Sagerne, og det er derefter min Opfattelse, at det er højst nødvendigt, forsvarligt og økonomisk at gennemføre en saadan Afvanding. Det er mit Indtryk, at det er meget frugtbare Jorder, der drejer sig om, men de er overordentlig vandlidende; det hævdes, at mange af disse Arealer staar under Vand i flere Maaneder af Aaret. Jeg vilde derfor finde det rimeligt og hensigtsmæssigt, om den Regering, jeg tilhører, fremsatte et Forslag i saa Henseende. Men nu gaar det jo her, som det er gaaet i andre lignende Forhold, at der er modstridende Interesser. Det er gerne saadan, at der er nogle, der har Fordel, og andre, der har Tab ved en saadan Afvanding, og det er ogsaa Tilfældet nede ved Tønder; der er Mennesker dernede, som mener, at de vil blive forurettet, at de vil lide store Tab, hvis den omtalte Plan gennemføres. Der er indkommet en Skrivelse fra ikke saa faa Beboere dernede, 111 Underskrivere, som gør gældende, at de repræsenterer 1 100 ha nede i disse Egne, og som protesterer meget stærkt mod Forslagets Gennemførelse, idet de hævder, at de vil lide meget store Tab, at det vil betyde, at $\frac{2}{3}$ af Høværdien gaar tabt. Ærede Med-